

SÄÄNNÖT

Japanilaiselle Sotapelille.

Tämä jännittävä peli on keksitty Japanissa hiljat-tain loppuneen sodan aikana ja oli se suosittu ajan-vietto niin hyvin upseereille kuin sotamiehille Japani-laisilla leiripaikoilla.

Sitä pelaavat kaksi henkilöä laudalla, mikä samoin-kuin tammi ja sakkipeli on varustettu ruuduilla ja kah-tia jaettu virralla, jonka yli kuljetaan kolmea siltaa myöten viisillä määrellä pelimerkkejä eli laattoja. Kul-lakin laatalla on oma arvonsa, mikä on merkitty sen takapuolelle ja voittaa korkeampiarvoinen alempiar-voisen, erityisiä poikkeuksia lukuunottamatta.

Pelin tarkoitus on joko vallata vastapelaajan pää-vartion, minkä muodostaa yksi musta ruutu sijaitseva laudan takimmaisella sivustalla, tai myösken anastaa vastapelaajan lipun joka on yksi erityisesti merkitty pelilaatta. Laatat saapi asettaa miten vain itse haluaa sillätavoin, että kaikki ruudut laudalla paitse sillat täytetään näillä. Pääpaino on pantava laattojen asetta-miselle sillä juuri siitä riippuu edullisimpain hyökkä-ysten tekemisen ja asemiensa puolustamisen suurin mahdollisuus. Koska laattojen arvo on merkitty nii-den takapuolelle on asema aluksi tuntematon vasta-pelaajalle ja on siis tärkeätä, saadakseen selvä vasta-pelaajan asemasta vakoilemalla ja uhraamalla alempiarvoisia laattoja, tutkia vihollisen asemaa, samalla tie-tysti mahdollisuuden mukaan koettamalla salata omaa asemaansa siksi, kunnes sopiva hetki pelin ratkaise-miselle on tullut.

Seuraavia laattoja löytyy kummallakin pelaajalla, lueteltuna arvon mukaisessa järjestyksessä, seuraavat määräät:

N:o	1	1	Kenttämarsalkka
"	2	1	Kenraaliluutnantti
"	3	2	Kenraalimajuria
"	4	3	Everstiä
"	5	3	Everstiluutnanttia
"	6	3	Majuria

N:o	7	3	Kapteenia
»	8	3	Luutnanttia
»	9	3	Aliluutnanttia
»	10	3	Hevosmiestä
»	11	4	Vallinkaivajaa
		4	Miinaa, liikkumattomia, ei saa siirtää
		1	Vakooja
		1	Lippu, liikkumaton, ei saa siirtää.

Yht. 35

Pelilaattoja siirretään vuoron perään suoraan eteeneli taaksepäin sekä suoraan sivullepäin. Vallinkai-vajaa ja hevosmiestä saa siirtää suoraa linjaa niin pitkälle kuin vapaata tietä on, toisia laattoja ainoastaan yhden ruudun kerrallaan.

Jos siirron jälkeen sattuu, että kaksi vastapuolueitten laattaa joutuu vastatusten, tarkastetaan niiden arvo ja voittaa eli kaataa niistä se, joka on arvossa korkeampi, kumminkaan siirtymättä paikaltaan.

Vallinkaivajat ovat ainoat jotka kaatavat miinan, kaikki muut tulevat kaadetuksi joutuessaan miinojen eteen.

Vakoojan kaataa kaikki muut laatat paitsi kenttämarsalkka, jonka taasen vakooja kaataa. Lippun arvon määrä se laatta, joka on heti sen takana. Lippu on osotettava jollekin ruudulle kolmesa ulommissa rivissä.

Kaataa saa ainoastaan eteenpäin liikkuessakaan, ei sivulle eikä taakse.

Jos kahdella vastakkain joutuneella vastapuolulla on kummallakin sama arvo kaatuu kumpikin.

Eräs lajimuute tässä pelissä on se, että paitsi vastakkaispelaaja osaaottaa siihen kolmaskin henkilö joka poisottaa laudalta kaatuvat laatat ilmoittamatta vastakkaispelaajille laattojen arvoa. Täten tulee ainoastaan vähitellen ja tarkan huomiokyvyn kautta tunteamaan vastustajan aseman.

Muuten seuraa pelitapa parhaiten itse pelatessa, jolloin samoinkuin sakkipelissä lukemattomia yhteen-asettamisia esiintyy, eikä yksi peli ole ensinkään toisensa kaltainen. Pelaamaan oppii helposti kuka hyvänsä, mutta taitavuuden saavuttamiseen pelissä vaaditaan ahkeraa harjotusta.

REGLER för Japanska Krigsspelet.

Detta intressanta spel har uppfunnits i Japan under det nu afslutade kriget, och utgjorde en omtykt förströelse för såväl officerarene som soldater på de japanska lägerplatserna.

Det spelas af tvänne personer på ett, liksom dameller schackspelet, med rutor försedt bräde, men i mitten tudemadt genom en flod, som öfvergås medels trenne broar, och med ett antal brickor. Hvarje bricka har sin rang, som finnes påskrifven på baksidan, och med vissa undantag slår alltid en högre pjes en lägre. Spelets ändamål är att bemäktiga sig motståndarens högkvarter, en svartmålad ruta, som befinner sig vid brädets bakre kant, eller också att taga motståndarens fana, som utgöres af en särskild bricka. Brickorna uppställas godtyckligt, så att alla rutor utom broarna fullsättas af desamma. På uppställningen ligger största vikt, emedan derpå beror möjligheten af framgångsrika anfall, och ett godt försvar. Då pjesernas rang är skrifven endast på baksidan, är uppställningen i början icke känd af motparten, och gäller det därför att genom recognoseringar, och uppooffring af lägre pjeser erfara fiendens ställning, men i stället såvidt möjligt hemlighålla sin egen, tills tiden för afgörandet är inne.

Följande brickor finnas på hvardera sidan, ordnade efter rang från den högsta till den lägsta.

N:o	1	1	Fältmarskalk
»	2	1	Generallöjtnant
»	3	2	Generalmajorer
»	4	3	Öfverstar
»	5	3	Öfverstlöjtnanter
»	6	3	Majorer
»	7	3	Kaptener

N:o 8	3	Löjtnanter
* 9	3	Underlöjtnanter
* 10	3	Kavallerister
* II	4	Pionierer
	4	Minor, orörliga, får ej flyttas
1		Spion
1		Fana, orörlig, får ej flyttas.

S:ma 35

En bricka framflyttas i tur och ordning, rakt framåt eller bakåt, eller rakt åt sidorna. Pionierer och kavallerister kunna flyttas så långt det finnes fri plats på en rad, alla andra går blott ett steg. Ifall, efter det flyttning skett, tvänne fiendtliga brickor komma attstå emot hvarandra, undersökes deras rang, och den högre slår den lägre, dock utan att den andra intager dess plats.

Pioniererna äro de enda som slå minor, alla andra blifva slagna då de kommer framför en mina.

Spionen blir slagen af alla andra, men slår fältmarskalken. Fanans rang bestämmes af den bricka som står strax bakom. Fanan måste ställas på någon af de tre bortersta raderna.

Man slår endast rakt framåt, icke bakåt eller åt sidorna.

Ifall båda mot hvarandra stående brickor hafva lika rang blifva båda slagna.

En afart af detta spel är, att utom de båda spelarne deltagar en tredje person, som borttager de brickor som blifva slagna, utan att meddela åt de spelande rangen af motståndarens brickor. Derigenom blir det endast småningom genom noggranna iakttagelser möjligt att sluta sig till motståndarens ställning.

För öfright framgår spelsättet af självva spelets gång, hvarvid liksom i schackspelet otaliga kombinationer förekomma, och aldrig ett parti är likt det andra. Hvem som hälst kan med lättethet lära sig spelet, men för att spela skickligt behöfves betydligt öfning.